

תהלים

קיב

גם זה המזמור נאמר בא"ב, בכל פסוק שני אותיות ובשני אחרונים שלש, ומספר על מדות טובות שיבור לו אדם והיאך יתן צדקה ושכרו שלא יצטרך לבריות:

א הַלְלוּיָהּ | אֲשֶׁר־אִישׁ יֵרָא אֶת־יְהוָה בְּמַצּוֹתָיו חֲפֵץ מְאֹד: ב גְּבוּר בְּאָרֶץ יְהִי זִרְעוֹ דוֹר
 יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ: ג הוֹן־וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמֶדֶת לְעַד: ד זָרַח בַּחֲשֶׁךְ אֹר לְיִשְׂרָאֵל חֲנוּן
 וְרַחוּם וְצַדִּיק: ה טוֹב־אִישׁ חֲנוּן וּמְלֹאָה יְכַלֵּל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט: ו פִּי־לְעוֹלָם לֹא־יִמּוּט לְזִכֵּר
 עוֹלָם יְהִי צַדִּיק: ז מִשְׁמוּעָה רָעָה לֹא יִרְא נָכוֹן לָבוּ פִּתּוּחַ בֵּיהוָה: ח סָמוּךְ לָבוּ לֹא יִרְא
 עַד אֲשֶׁר־יִרְאֶה בְּצַרְיוֹ: ט פֶּזֶר | נָתַן לְאֲבִיוֹנִים צִדְקָתוֹ עֲמֶדֶת לְעַד קָרְנוֹ תְרוּם בְּכָבוֹד:
 י רָשַׁע יִרְאֶה | וְכַעַם שִׁנּוּ יַחֲרֵק וְנַמֵּס תְּאוֹת רִשְׁעִים תֹּאכֵד:

קיג

בו יסופר נפלאות מיציאת מצרים:

א הַלְלוּיָהּ | הִלְלוּ עֲבָדֵי יְהוָה הִלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה: ב יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
 ג מִמּוֹרַח־שָׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְהוָה: ד רַם עַל־כָּל־גּוֹיִם | יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
 ה מִי בִיהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמְגַבִּיהֵי לְשָׁבֶת: ו הַמְשַׁפִּילֵי לְרֵאשִׁית בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: ז מְקִימֵי מַעֲפָר
 דָּל מְאַשְׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן: ח לְהוֹשִׁיבֵי עַם־גְּדִיבִים עַם גְּדִיבֵי עַמּוֹ: ט מוֹשִׁיבֵי | עֲקֶרֶת הַפֵּית
 אִם־הַבָּנִים שְׂמִיחָה הַלְלוּיָהּ:

קיד.

בו מבואר מפני מה זכה יהודה למלכות:

א בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מְעַם לְעֹז: ב הֵייתָ יְהוּדָה לְקִדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְשָׁלוֹתָיו:
 ג הַיָּם רָאָה וַיִּגַּם הִירְדֵן יִסַּב לְאַחֹר: ד הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים גְּבַעוֹת כְּבַנֵּי־צֹאן: ה מַה־לָּךְ
 הַיָּם כִּי תִגּוֹם הִירְדֵן תִּסַּב לְאַחֹר: ו הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים גְּבַעוֹת כְּבַנֵּי־צֹאן: ז מִלִּפְנֵי אֲדוֹן
 חוֹלֵי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: ח הַהֶפְכִי הַצּוּר אֲגַם־מַיִם חֲלַמִּישׁ לְמַעֲיְנו־מַיִם:

אגרות קודש

בי"ה, כ"ג אדי"ש, תשי"ז

ברוקלין.

שלום וברכה!

במענה על מכתבו מט"ז אדי"ש, יהי רצון שימלא השי"ת משאלות לבבו לטובה ללימוד בהתמדה ושקידה, לקיום המצות בהידור ולהתעסקות בעבודת התפלה, ומובן שכל הנ"ל צ"ל בשמחה דוקא, כמ"ש עבדו את הוי' בשמחה, ועוד, ועבודת השם היא לא רק בעת התפלה והלימוד וקיום המצוות, אלא בכל דרכיך, שמזה מובן שצ"ל ענין השמחה תמיד, וכמבואר בתניא בכ"מ, ועיין ג"כ שו"ע או"ח בסופו.

וזכות התעסקותו עם אחרים לקרב לבם לחסידות ועניני - תעמוד לו להצלחתו הוא בכל האמור.

ברכה לבשו"ט בכל האמור,

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א

מזכיר